

HOMILIA SOLEMNITAT IMMACULADA
Catedral de Menorca, 8 d desembre de 2020

Al cor de el temps d'Advent, l'Església ens convoca per celebrar a la Mare de Déu en la seva concepció immaculada. És una festa que ens omple d'alegria, perquè ens convida a contemplar les meravelles que Déu obra en les seves criatures i, de manera especial, en la jove donzella de Natzaret. En Maria Immaculada veim el poder immens de la creu de Crist, que és capaç de reconciliar l'ésser humà amb Déu i de reparar la divisió que s'havia produït a causa del primer pecat.

Ella brilla també com a signe d'esperança per al seu poble, ja que la Puríssima és -com direm al prefaci- “començament i imatge de l'Església, esposa de Crist, plena de joventut i immaculada”. En aquest any singular que esteim vivint ens ajuda molt mirar Maria per a poder contemplar-hi en ella el que Déu espera de nosaltres, el començament del que l'Església pot arribar a ser amb l'ajuda de la gràcia. Sentim també a Maria com a companya en el nostre camí i com a mare que ens encoratja en totes les nostres dificultats.

El dolor provocat per la pandèmia

Davant el seu cor de mare vull posar, en primer lloc, tot el sofriment provocat per la pandèmia de la covid-19. Ens provoca dolor pensar en les persones que s'han anat, moltes vegades en soledat i abandó, com també els efectes d'aquesta situació en els éssers humans més sensibles i febles com són la gent gran, els fillets i els més pobres. Des del començament de la pandèmia, juntament amb el nostre papa Francesc, hem sentit la proximitat de Maria, que està sempre pendent de nosaltres com a bona mare i l'hem invocat com salut dels malalts i consol dels afligits.

La Mare de Déu ens ensenya també a mirar tot el que succeeix amb els ulls de la fe. A través d'aquests esdeveniments, Déu ens està parlant. En la seva recent encíclica sobre la fraternitat, el Papa Francesc ens diu que aquesta pandèmia ens ha d'ajudar a obrir els ulls i prendre consciència que tots som membres d'una mateixa família humana, que formam part d'una mateixa tripulació i que, per això, ningú es pot salvar ell tot sol. Però, afegeix el Papa que ens costa molt acceptar aquestes lliçons i fàcilment ens oblidam del que hem patit i tornam a la nostra vida de consum egoista. “Tant de bo que tant de dolor no sigui inútil, que donem un bot cap a una forma nova de vida i descobrim definitivament que ens necessitam i ens devem els uns als altres, perquè la humanitat reneixi amb tots els rostres, totes les mans i totes les veus, més enllà de les fronteres que hem creat” (Enc. *Fratelli tutti*, 35).

Mare de misericòrdia, acompanyau als nostres difunts fins a les morades celestials, recordau-vos de tots els que pateixen les conseqüències d'aquesta malaltia i donau força i coratge als que lluiten contra ella. Mare nostra, ensenyau-nos a mirar des de la

fe tot el que succeeix i aprendre el que aquesta pandèmia diu a la nostra vida i a la nostra societat.

La crisi econòmica

Com a conseqüència d'aquesta inesperada situació ens trobam vivint una crisi econòmica, la magnitud de la qual encara no ens atrevim a calibrar. Cada dia veim les manifestacions d'aquesta crisi: l'augment de l'atur, el tancament d'empreses i comerços, l'empobriment de moltes famílies i la creixent necessitat d'ajudes socials. Tot això és per a nosaltres un signe dels temps, és a dir, una crida de Déu a la nostra Església perquè creixi en el servei humil i l'atenció generosa a tots. Certament no està a les nostres mans posar solució a aquesta crisi, però sí que podem ajudar a alleujar el dolor de moltes persones. Això és el que hem intentant, per exemple, creant el "Fons de solidaritat postcovid-19", que gestiona Càritas. També el nostre pla de pastoral ens demana ser Església samaritana, que està sempre al servei de la persona humana i especialment dels més vulnerables. No hem d'escatimar cap esforç en això.

Quan l'Església s'agenolla per rentar els peus dels homes, sent especialment la proximitat de la mare de Jesús, perquè ella està sempre pendent de tots i, particularment, està propera als darrers. Per això, li deim amb confiança:

Mare dels pobres, mirau la nostra situació i alleugau el dolor de les persones que no tenen els béns necessaris per a viure amb dignitat, inspirau-nos iniciatives solidàries a favor dels més pobres i donau-nos coratge per afrontar els canvis necessaris perquè la nostra societat sigui més justa i valentia per "repensar els nostres estils de vida, les nostres relacions, l'organització de les nostres societats i sobretot el sentit de la nostra existència" (*Fratelli Tutti*, 33).

Units en la missió

Hi ha una tercera urgència i és l'evangelització. La nostra Església diocesana ha d'assumir el repte de sortir a les places i camins dels homes per oferir-los la llum de l'Evangelí.

Quan veim que en molts terrenys com la vida humana o l'educació, la societat va abandonant els valors cristians, sentim amb més força la urgència de complir amb la nostra missió i pronunciar ben fort el nom de Jesucrist Salvador, que és llum i vida per al nostre món.

Però no podem proclamar el seu nom si entre nosaltres hi ha divisió. Una Església que camina enredada en disputes es torna incapaç d'anunciar de manera atraient la fe que professa. La primera comunitat cristiana vivia "amb un sol cor i una sola ànima" (Ac 4, 32), units a l'ensenyament dels apòstols, vivint en l'amor que crea comunió i pregant i celebrant junts la fracció del pa (cf. Fets 2, 42), juntament amb Maria, la Mare de

Jesús. A ella li demanam que acompanyi i aglutini a la nostra Església mantenint-nos units en la fe que hem rebut, en la fraternitat i en la celebració de l'Eucaristia. Aquesta Missa que celebrem totes les comunitats de Ciutadella, unides entorn al seu bisbe, és precisament signe extraordinari que fa créixer i realitza la unitat entre nosaltres.

Mare de la unitat, Vós que vàreu agombolar la primera Església, feis que la nostra Església de Menorca, unida al seu Pastor i amb la força de l'Esperit, es mantingui unida i surti decidida a sembrar la llavor de l'Evangeli a tots els indrets de la nostra illa .

Vocacions per a la missió

L'evangelització requereix també persones que s'impliquin, que no tinguin por a comprometre la seva vida al servei de l'Evangeli. En aquest sentit és fonamental que prenguem consciència de la vocació i missió que tenen els laics, ja que sense ells no serà possible tornar a evangelitzar la nostra societat, com ens ha recordat el Congrés de Laics. Però necessitam també joves que posin tota la seva vida a disposició de Crist i de l'Església per a ser enviats a sembrar la Paraula. D'una manera excepcional, celebrem avui el dia del Seminari, el que ens mou a pensar en la gran necessitat de sacerdots que tenim. No deixem mai de pregar ni tampoc de promoure la vocació sacerdotal entre els joves d'aquesta terra. El nostre Seminari va ser inaugurat precisament un dia 8 de desembre de fa 170 anys i té per patrona a la Immaculada, juntament amb Sant Ildefons. És un dia per a resar pels nostres seminaristes i també pels sacerdots de Menorca. Necessitam sacerdots per dur a terme la missió. Com diu el lema de la jornada són necessaris “pastors missioners”

Maria, mare de les vocacions, ajudau a que siguin molts els joves que escoltin la crida del Senyor i diguin “sí”, com Vós ho vàreu fer. Feis, també, que els laics de Menorca se sentin corresponsables en la missió.

Finalment, volem acudir a Vós com Advocada de gràcia i us demanam per tots nosaltres, que celebrem avui la festa de la vostra concepció immaculada, perquè ens ajudeu a ser fidels a la vocació que hem rebut en el nostre baptisme i així arribem a ser “sants, irrepressibles per l'amor”.

HOMILÍA INMACULADA

Catedral de Menorca, 8 de diciembre de 2020

En el corazón del tiempo de Adviento, la Iglesia nos convoca para celebrar a la Madre de Dios en su concepción inmaculada. Es una fiesta que nos llena de alegría, porque nos invita a contemplar las maravillas que Dios obra en sus criaturas y, de manera especial, en la joven doncella de Nazaret. En María Inmaculada vemos el poder inmenso de la cruz de Cristo, que es capaz de reconciliar al ser humano con Dios y de reparar la división que había producido el primer pecado.

Ella brilla también como signo de esperanza para su pueblo, pues la Purísima es –como diremos en el prefacio- “comienzo e imagen de la Iglesia, esposa de Cristo, llena de juventud y de limpia hermosura”. En este año singular que estamos viviendo nos hace bien mirar a María y contemplar en ella lo que Dios espera de nosotros, el comienzo de lo que la Iglesia puede llegar a ser con ayuda de la gracia. Sentimos también a María como compañera en nuestro caminar y como madre que nos alienta en todas nuestras dificultades.

El dolor provocado por la pandemia

Ante su corazón de madre deseo poner, en primer lugar, todo el sufrimiento provocado por la pandemia del covid-19. Nos duelen las personas que se han ido, muchas veces en soledad y abandono, como también los efectos de esta situación en los seres humanos más sensibles y débiles como son los ancianos, los niños y los más pobres. Desde el comienzo de la pandemia, junto a nuestro papa Francisco, hemos sentido la cercanía de María, que está siempre pendiente de nosotros como buena madre y la hemos invocado como salud de los enfermos y consuelo de los afligidos.

La Virgen María nos enseña también a mirar todo lo que sucede con los ojos de la fe. A través de estos acontecimientos, Dios nos está hablando. En su reciente encíclica sobre la fraternidad, el Papa Francisco nos dice que esta pandemia nos tiene que ayudar a abrir los ojos y darnos cuenta de que todos somos miembros de una misma familia humana, que estamos subidos a una misma barca y que, por ello, nadie se puede salvar solo. Pero, añade el Papa, nos cuesta mucho aceptar estas lecciones y fácilmente olvidamos todo y volvemos a nuestra vida de consumo egoísta. “Ojalá que tanto dolor no sea inútil, que demos un salto hacia una forma nueva de vida y descubramos definitivamente que nos necesitamos y nos debemos los unos a los otros, para que la humanidad renazca con todos los rostros, todas las manos y todas las voces, más allá de las fronteras que hemos creado” (Enc. Fratelli tutti, 35).

Madre de misericordia, acompaña a nuestros difuntos hasta las moradas celestes, acuérdate de todos los que sufren las consecuencias de esta enfermedad y da fuerza y coraje a los que luchan contra ella. Madre nuestra, enséñanos a mirar desde la fe todo

lo que sucede y aprender lo que esta pandemia dice a nuestra vida y a la de nuestra sociedad.

La crisis económica

Como consecuencia de esta inesperada situación nos encontramos viviendo una crisis económica, cuya magnitud aún no atisbamos a advertir. Cada día vemos las manifestaciones de esta crisis: el aumento del paro, el cierre de empresas y comercios, el empobrecimiento de muchas familias y la creciente necesidad de ayudas sociales. Todo esto es para nosotros un signo de los tiempos, es decir, una llamada de Dios a nuestra Iglesia para que crezca en el servicio humilde y la atención generosa a todos. Ciertamente no está en nuestras manos poner solución a esta crisis, pero sí que podemos ayudar a aliviar el dolor de muchas personas. Esto lo que hemos intentando, por ejemplo, creando el “Fondo de solidaridad postcovid-19”, que gestiona Cáritas. También nuestro plan de pastoral nos pide ser Iglesia samaritana, que está siempre al servicio de la persona humana y especialmente de los más vulnerables. No debemos escatimar ningún esfuerzo en ello.

Cuando la Iglesia se agacha para lavar los pies de los hombres, siente especialmente la cercanía de la madre de Jesús, porque ella está siempre pendiente de todos y, particularmente, está cercana a los últimos. Por eso, le decimos con confianza:

Madre de los pobres, mira nuestra situación y alivia el dolor de las personas que carecen de los bienes necesarios para vivir con dignidad, inspíranos iniciativas solidarias a favor de los más pobres y danos coraje para afrontar los cambios necesarios para que nuestra sociedad sea más justa y valentía para “repensar nuestros estilos de vida, nuestras relaciones, la organización de nuestras sociedades y sobre todo el sentido de nuestra existencia” (Fratelli Tutti, 33).

Unidos en la misión

Hay una tercera urgencia y es la evangelización. Nuestra Iglesia diocesana tiene que asumir el reto de salir a las plazas y caminos de los hombres para ofrecerles la luz del Evangelio. Cuando vemos que en muchos terrenos como la vida humana o la educación, la sociedad va abandonando los valores cristianos, sentimos con más fuerza la urgencia de cumplir con nuestra misión y pronunciar bien fuerte el nombre de Jesucristo Salvador, que es luz y vida para nuestro mundo.

Pero no podremos proclamar su nombre si entre nosotros existe división. Una Iglesia que anda enredada en disputas se vuelve incapaz de anunciar de manera atrayente la fe que profesa. La primera comunidad cristiana vivía “con un solo corazón y una sola alma” (Hech 4, 32), unidos a la enseñanza de los apóstoles, viviendo en el amor que crea comunión y orando y celebrando juntos la fracción del pan (cf. Hechos 2, 42), junto con María, la Madre de Jesús. A ella pedimos que acompañe y aglutine a nuestra

Iglesia manteniéndonos unidos en la fe que hemos recibido, en la fraternidad y en la celebración de la Eucaristía. Esta Misa que celebramos todas las comunidades de Ciutadella, unidas a su obispo, es precisamente signo extraordinario que acrecienta y realiza la unidad entre nosotros.

Madre de la unidad, tú que arropaste a la primera iglesia, haz que nuestra Iglesia de Menorca, unida a su Pastor y con la fuerza del Espíritu, se mantenga unida y salga decidida a sembrar la semilla del Evangelio en todos los rincones de nuestra isla.

Vocaciones para la misión

La evangelización requiere también personas que se impliquen, que no teman comprometer su vida al servicio del Evangelio. En este sentido es fundamental que tomemos conciencia de la vocación y misión que tienen los laicos, ya que sin ellos no será posible volver a evangelizar nuestra sociedad, como nos ha recordado el Congreso de Laicos. Pero necesitamos también jóvenes que pongan toda su vida a disposición de Cristo y de la Iglesia para ser enviados a sembrar la Palabra. De un modo excepcional, celebramos hoy el día del Seminario, lo que nos mueve a pensar en la gran necesidad de sacerdotes que tenemos. No cesemos nunca de orar ni tampoco de promover la vocación sacerdotal entre los jóvenes de esta tierra. Nuestro Seminario fue inaugurado precisamente un día 8 de diciembre de hace 170 años y tiene por patrona a la Inmaculada, junto a San Ildefonso. Es día de rezar por nuestros seminaristas y también por los sacerdotes de Menorca. Necesitamos sacerdotes para llevar a cabo la misión. Como dice el lema de la jornada son necesarios “pastores misioneros”.

María, madre de las vocaciones, ayuda a que sean muchos los jóvenes que escuchen la llamada del Señor y digan “sí”, como tú hiciste. Haz, también, que los laicos de Menorca se sientan corresponsables en la misión.

Finalmente, acudimos a ti como Abogada de gracia y te pedimos por todos nosotros, que celebramos hoy la fiesta de tu concepción, para que nos ayudes a ser fieles a la vocación que hemos recibido en nuestro bautismo y así lleguemos a ser “santos e irreprochables por el amor”.